

наше ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 1-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 7

Середа, 16 серпня 1967 року

Ціна 2 коп.

ЗА ВІДМІННУ РОБОТУ ЗАКЛАДІВ КУЛЬТУРИ!

Багатогранна діяльність закладів культури нашого Товариства. Вони покликані виховувати трудящих у дусі високої комуністичної свідомості, нести в маси багатства культури, досягнення науки, техніки, передового досвіду.

На Україні працює 182 будинки культури і клуби глухих, багато червоних кутків.

У нас чимало закладів культури, які прагнуть до того, щоб найкраще задовольнити зрослі духовні потреби трудящих — членів Товариства, нести в маси справді високу культуру.

Добре працюють Київський, Львівський, Білоцерківський, Харківський, Стрийський будинки культури. Більшість культосвітніх закладів багато роблять для того, щоб глибше роз'яснити трудящим, використовуючи різні форми і методи масово-політичної роботи, зовнішню і внутрішню політику Комуністичної партії і Радянського уряду, показують ті зміни, що сталися в нашій країні за 50 років, організують зустрічі з старими комуністами, учасниками громадянської і Великої Вітчизняної воєн.

Багато з випробуваних форм клубної роботи працівники закладів культури спрямовують на проведення цікавої виробничої пропаганди, на те, щоб допомогти колективам УВП, заводів, фабрик, колгоспів, радгоспів, де працюють глухі, як найкраще і якнайуспішніше виконувати виробничі плани.

Правильно роблять ті клубні працівники, які проводять масові заходи поза закладами культури, переносячи масово-політичну і культурно-виховну роботу в сільські місцевості. Це наприклад, практикується у Львівській, Волинській, Вінницькій, Житомирській та інших областях. Доповіди, політінформації, мімічні читання літератури, виступи агіткульбригад, тематичні вечори, концерти, спек-

таклі — ці та інші масові заходи покликані залучити сільських трудівників — глухих до активного політичного і громадського життя, до здобутків світової і вітчизняної культури.

Велика увага приділяється художній самодіяльності. В 196 драматичних і танцювальних колективах будинків культури і клубів беруть участь понад 2800 аматорів-виконавців в різних жанрах мистецтва.

Республіканський фестиваль художньої самодіяльності глухих, що відбувся, розкрив великі можливості для дальшого розвитку народного самодіяльного мистецтва УТОГ. Треба ці можливості використовувати, закріплювати досягнуті успіхи, вести дальшу роботу по поглибленню народної творчості, збільшенню масовості і поліпшенню майстерності аматорів клубної сцени.

За останні роки у нас виріс великий загін працівників культури, які своєю невтомною працею завоювали повагу громадськості. Це керівники культурних закладів М. Стабровська (Сарни, Ровенська область), Ю. Гайова (Стрий, Львівська область), М. Кальницька (Богородухів, Харківська область), Р. Осмайлівська (Жмеринка, Вінницька область), З. Клепарська (Шепетівка, Хмельницька область) та інші.

Керівники обласних відділів УТОГ повинні дбати про те, щоб на чолі закладів культури стояли ідейні, висококультурні, обізнані з мистецтвом, здібні організатори. Тому необхідно приділяти більше уваги їх вихованню.

Повсюдно по всіх закладах культури глухих розроблено заходи по підготовці до славного 50-річчя Великого Жовтня. Справа честі кожного працівника культури, всіх активістів клубної роботи гідно зустріти цю знаменну дату.

Додаткова продукція

Колектив Житомирського учбово-виробничого підприємства, розгорнувши соціалістичне змагання на честь 50-річчя Великого Жовтня, за рахунок використання внутрішніх резервів виробництва випустив за сім місяців цього року додаткової продукції на суму 13 тис. карбованців.

Житомирські швейники прагнуть дати до славного ювілею ще більше додаткової продукції.

Колектив Чернівецького УВП з 15 травня цього року перейшов на новий режим роботи з двома вихідними днями. Це набагато поліпшило умови праці, дало великі резерви часу для ремонту і профілактики виробничого устаткування, розширило можливість підвищення кваліфікації робітників, їх політичного і культурного рівня.

Перехід на новий режим роботи поставив ряд питань, які довелося ретельно вивчати і розв'язувати. Для цього були залучені інженерно-технічні працівники, громадськість, партійна, комсомольська та профспілкова організації.

Переваги п'ятиденного робочого тижня відчувалися в усьому. Виробничі плани травня, червня та липня значно перевиконано. Підвищилась продуктивність праці робітників, поліпшилась якість виробів.

Добре попрацювали в перехідний період робітники мотально-в'язальної дільниці В. Карпо, М. Пантя, В. Семенко, які постійно виконують норми на 115—120 процентів, працівники швейної дільниці Л. Семенко, Г. Яцина, А. Бабина та багато інших.

Збільшення вільного часу та його раціональне використання вимагало корінної зміни в роботі Будинку культури, бібліотеки, червоних кутків. Та це й не дивно. Два вихідних дні дозволяють більше приділяти уваги сім'ї, вихованню дітей. Є час для навчання, громадської діяльності, читання газет і журналів, участі в художній самодіяльності. Тому так необхідно правильно організувати політико-масову та культурно-освітню роботу в будинках культури та червоних кутках.

Глухі Чернівецького УВП завдяки збільшенню вільного часу побували в Кам'янці-Подільському, де відвідали музеї і стару фортецю.

Всі робітники підприємства задоволені новим режимом роботи.

В центрі нашої уваги залишається основне завдання — підвищення продуктивності праці і поліпшення якості продукції, створення всіх умов для повноцінного використання вільного часу робітників і удосконалення форм виховної роботи.

О. КУРАШЕВ.
Заступник директора Чернівецького УВП, наш нештатний кореспондент.

На Вінницькому УВП урочисто відмітили випуск учнів виробничого навчання.

Тих, які закінчили навчання і одержали почесне звання робітника, сердечно вітали керівники підприємства, старші товариші по роботі.

Велику радість викликала звістка про те, що всі випускники залишаються на підприємстві. Радість ця — краплина свідок того, що за рік трудово-го життя вони зуміли стати повноправними членами славної робітничої сім'ї.

Урочисто пливе через зал державний прапор УРСР. Його несуть ветерани праці Л. Соніч, Ш. Жерновицький і Л. Мартинюк. Глибока схвилюваність відбивається на обличчях юних. Віряться: вони назавжди збережуть в пам'яті ці неповторні хвилини прийняття присяги на вірність праці.

Г. ШВЕЦЬ.
Наш нештатний кореспондент.

В швейному цеху Сарненського побутового комбінату на Ровенщині самовіддано працює Е. Шкуц. Ставши на трудову ювілейну вахту, вона успішно виконує свої соціалістичні зобов'язання, добирається високої якості роботи.

На заключному турі фестивалю художньої самодіяльності УТОГ Е. Шкуц нагороджено бронзовою медаллю за естрадні виступи.

18 серпня — День Вінницької області

Вінниччина... Шедра на хліб, на військову доблесть, на пісні, квітуча земля. Не раз її сини билися з ворогом, відстоюючи своє життя і честь.

Як пам'ятник невмирущої козацької слави височить у Вінниці, в парку над Бугом, обеліск на честь хоробрих полків Івана Богуна, які в березні 1651 року розгромили військо польсько-шляхетських загарбників.

По курних шляхах Вінниччини у 1919 році з боями проходила дивізія М. Щорса.

В роки німецько-фашистської окупації у Вінницькій області діяло біля 50 підпільних організацій, підпільний обком партії.

Невпізнанно змінилась Вінниччина за роки Радянської влади. У відсталій раніш, сільськогосподарській області виросло промислове виробництво. Тільки у Вінниці працюють агрегатний, інструментальний, електротехнічний заводи, хімічний комбінат, підприємства по виробництву будівельних матеріалів, м'ясний, молочний і олійножировий комбінати, швейні фабрики.

В області діють 38 цукрових заводів. Недарма її часто називають цукровим Донбасом.

Вінниччина славна багатими врожаєм сільськогосподарських культур, високорозвинутим тваринництвом.

СЛАВНОМУ ЮВІЛЕЮ НАЗУСТРІЧ

В одному строю з трудящими області йдуть члени УТОГ, які прагнуть зустріти славне п'яте десятиріччя Великого Жовтня новими успіхами в праці. Серед них — робітники і службовці Вінницького учбово-виробничого підприємства. Тут виховані передові виробничники, які по-комуністичному ставляться до праці. Таким є А. Пруський, який працює на фарбувально-сушильній дільниці. Він систематично перевиконує норми виробітку, дбає про хороше стійке фарбування виробів. Швей пошивочної дільниці тт. Червиська, Тимчак, робітниця Дацнова та інші ударники комуністичної праці виконують норми виробітку на 140—

150 процентів, дають продукцію відмінної якості.

Все більшого розмаху набирає змагання за гідну зустріч 50-річчя Великого Жовтня серед глухих, що працюють на

підприємствах державної промисловості.

20 років працює на м'ясокомбінаті у цеху ширв'язки А. Шерстюк. Виготовлені ним сувеніри експонуються на Всесвітній виставці ЕКСПО-67 в Монреалі. Тов. Шерстюк нагороджений орденом «Знак пошани».

Справжні зразки праці показують робітники компактної групи агрегатного заводу. Всі вони перевиконують норми виробітку. Токар цієї групи Д. Крикливий за високий показник у праці нагороджений медаллю «За трудову відзнаку».

Зразки сумлінної праці показують глухі, які працюють у сільському господарстві. Майже 20 років працює на тварин-

ницькій фермі колгоспу «Росія» села Комсомольське, Казатинського району, Г. Кришук. Він систематично добирається щоденного приросту по 700—800 грамів живої ваги кожної з 300 свиней, закріплених за ним. За

високі показники в розвитку тваринництва Г. Кришук нагороджений медаллю «За трудову доблесть».

Багато років І. Плахтійний працює трактористом у колгоспі ім. Кірова села Баланивка, Бершадського району. Він любить і знає техніку, неодноразово був премійований за сумлінну працю.

Велика увага приділяється виховній роботі серед трудящих культурно-освітніх установ, яких в області налічується 8. Ця робота особливо поживилася тепер, в період підготовки до 50-річчя Радянської влади. Виховання глухих у дусі революційних і бойових традицій, зустрічі з учасниками Жовтневих подій, громадян-

ської та Великої Вітчизняної воєн, Героями Радянського Союзу та передовиками праці, тематичні вечори, розвиток художньої самодіяльності та фізкультури і спорту допомагають глухим усвідомлювати досягнення Радянської влади за 50 років, якою ціною це здобуто, завдання та місце кожної радянської людини в будівництві комунізму.

Підвищенням загальної освіти глухих займається вечірня школа. Вона має свою матеріальну базу, добре обладнані кабінети, хорошу наочність. Школа успішно закінчила учбовий рік, зберігла контингент учнів. Заслуги школи відмічені медаллю «За трудову доблесть», якою нагороджено директора М. Трифонову.

На жаль, в роботі ще є недоліки. Обласний відділ, культурні заклади, колектив УВП докладають всіх сил, щоб усунути їх і гідно зустріти 50-річчя Радянської влади.

Ю. НАЙДОРФ.
Голова Вінницького обласного відділу УТОГ.

Під зорею Радянської влади

У БІЛОРУСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ГЛУХИХ

і покращенням їх обслуговування.

За цей період збудовано 10 нових учбово-виробничих підприємств, які мають швейну, взуттєву, текстильно-галантерейну та металообробну галузі.

Для проведення політико-масової та культурно-виховної роботи збудовані Республіканський палац культури, 10 клубів, 22 добре обладнані червоні кутки. При культурно-освітніх установах працюють 102 різних гуртки, що охоплює 1806 чоловік. Клуби та червоні кутки Товариства розгорнули соціалістичне змагання за краще обслуговування членів Товариства.

Особливу увагу Білоруське товариство приділяє ліквідації неписьменності та підвищенню загальноосвітнього рівня глухих. Нині індивідуальним навчанням охоплено 2242 чоловіка з 3332 неписьменних глухих.

В республіці працюють 4 самостійні вечірні школи та 25 окремих класів. Окрім того, є 10 спеціальних шкіл-інтернатів. Навчаються глухі громадяни у вищих і середніх учбових закладах: Мінському політехнічному інституті, Мінському вечірньому машинобудівному і Гомельському машинобудівному технікумах.

Для членів Товариства читаються лекції і доповіді, проводяться тематичні вечори та інші масові заходи.

Великою популярністю у глядачів — як глухих, так і чутих — користуються концертні виступи колективів художньої самодіяльності Республіканського Палацу культури, Гомельського, Могилівського, Барановичського та інших клубів.

Значних творчих успіхів добився драматичний колектив Республіканського Палацу культури. Йому стало під силу ставити такі п'єси, як «Смело мы в бой пойдем» Є. Євляхова, «Взрыв» Н. Алтухова, «Лявоніха на орбіті» А. Макайонка, «Без вини виноватые» О. Островського та інші. Драматичному колективу палацу всесоюзне журі присудило диплом першого ступеня та звання лауреата Всесоюзного фестивалю художньої самодіяльності, присвяченого 50-річчю Радянської влади за постановку героїчної драми О. Мовзона «Константин Заслонов».

Між колективами художньої самодіяльності братніх республік — України та Білорусії регулярно проводиться взаємний обмін досвідом роботи. Одеський, Харківський та Львівський колективи самодіяльного мистецтва показували свої досягнення в столиці Білорусії — Мінську. Глядачі тепло прийняли ці колективи, високо оцінивши їх виконавчу майстерність.

Колектив самодіяльного мистецтва Палацу культури Мінська побував на гастролях в Одесі і Харкові.

Велику увагу приділяємо організації соціалістичного змагання та руху за комуністичну працю. За високе звання ударників комуністичної праці борються 1822 члени Товариства. 1027 чоловікам, це високе звання вже присвоєно.

На підприємствах і в сільському господарстві виросла велика армія новаторів і передовиків виробництва. Серед них слід назвати токаря Гомельського УВП С. Шестакова, фрезерувальника МТЗ Є. Ступака, який за свою сумлінну працю нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора і медаллю «За трудову доблесть», вівчаря колгоспу ім. III Інтернаціоналу Слуцького району Є. Кудинівського, нагородженого орденом Трудового Червоного Прапора, та багато інших.

Білоруське товариство глухих надає великого значення розвитку фізичної культури і спорту, як одному з найважливіших елементів комуністичного

виховання трудящих. Фізкультурною і спортом займаються 53 проценти членів Товариства, які проживають в містах республіки.

Проводиться значна робота по трудовлаштуванню глухих, навчання їх різним професіям, підвищенню кваліфікації.

Велику увагу приділяємо спеціалізації виробництва. Якщо до 1964 року підприємства Товариства мали по 3—4 галузі, то зараз 7 з 10 підприємств мають тільки 2 галузі.

Підприємства освоїли більш трудомістку та складну продукцію, яка вимагає від робітників високої кваліфікації праці. Наприклад, Гомельське УВП освоїло виробництво редукторів та вентилів для газових балонів, а також бензо-маслопроводну арматуру для автомобільної промисловості. Бобруйське УВП випускає запчастини для автомобілів «МАЗ» та інших марок.

Підприємства Товариства взяли підвищені соціалістичні зобов'язання на честь 50-річчя Радянської влади. Результати роботи за перше півріччя 1967 року свідчать про те, що ці зобов'язання виконуються успішно. Виробничий план за 6 місяців цього року виконаний на 112,5 процента.

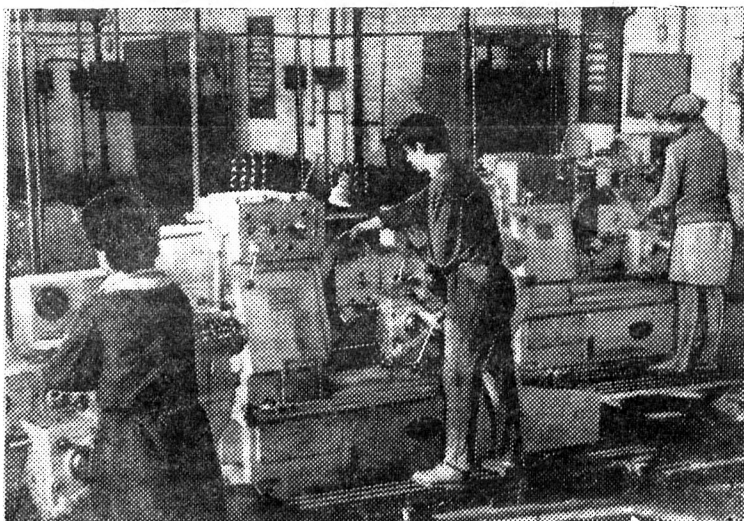
Обсяг валової продукції за перше півріччя в порівнянні з цим же періодом минулого року збільшився на 17,3 процента. С першого січня 1967 року Вітебське підприємство, яке випускає текстильно-галантерейні вироби, працює в нових умовах планування та економічного стимулювання.

З 1 липня 1967 року всі підприємства Товариства перейшли на нову систему планування та економічного стимулювання.

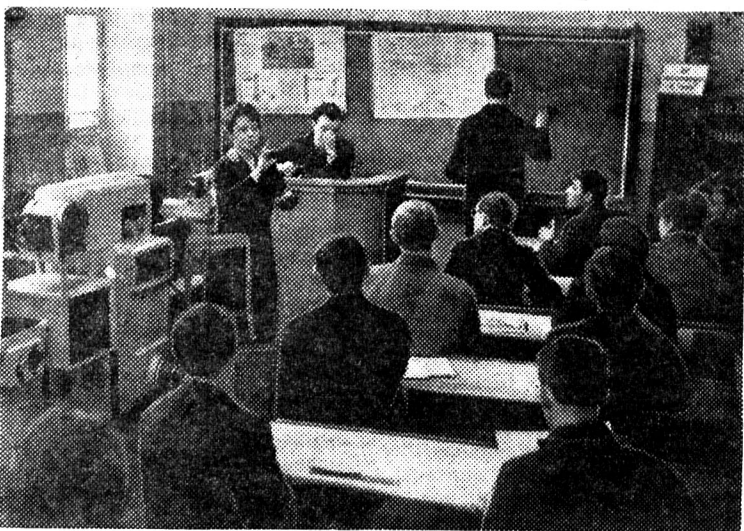
Великі завдання стоять перед Товариством в новій п'ятирічці. Обсяг промислової продукції в 1970 році виросте в 1,98 раза. Питомі ваги металообробки виросте з 29 процентів в 1965 році до 56 процентів в 1970 році. Буде освоєно виробництво нових запасних частин до автомобілів і тракторів та складної газозапорної арматури. В капітальне будівництво передбачається вкласти більше 5 мільйонів карбованців.

Головну увагу президія Центрального правління Білоруського товариства глухих звертає на те, щоб покращити всю практичну діяльність Товариства, посилити роботу по виконанню рішень XXIII з'їзду КПРС.

М. ШАРКО.
Голова президії Центрального правління Білоруського товариства глухих.

В одному з цехів Гомельського УВП.

На учбових заняттях групи глухих в Гомельському машинобудівному технікумі.

Фото Ф. Жуковича.

Зйомки аматорського малометражного художнього фільму «Мужьям без воображения». У центрі — режисер, заслужений артист БРСР А. Трепель.

ЦІКАВІ ЗУСТРІЧІ, ДИСПУТИ

В Хмельницькому будинку культури глухих цікаво пройшла зустріч з старим комуністом М. Борц, колишнім механіком-водієм танку М. Лагунової, яка в роки Великої Вітчизняної війни повторила безсмертний подвиг А. Маресьєва, з комсомольцем 20-х років М. Гершгоріном.

Працівники Кам'янець-Подільського будинку культури провели ряд конференцій, в тому числі диспут по книзі свого земляка В. Беляєва «Стара фортеця», в якій висвітлено події, що відбувалися в старовинному Кам'янці.

Нещодавно в Чернівецькому швейному об'єднанні «Трембіта» відбулись збори по підведенню підсумків роботи за перше півріччя ювілейного року. Кращим з кращих вручено нагрудний значок «Відмінник соціалістичного змагання УРСР».

ПОЛІПШУЄМО РОБОТУ НА СЕЛІ

В першому півріччі Луганський відділ УТОГ провів районні зльоти глухих — ударників колгоспного і радгоспного виробництва. Серед них ті, що виборюють високі врожаї, самовіддано трудяться на колгоспних і радгоспних фермах.

За відмінну роботу дояри П. Кисіль з колгоспу ім. Горького Троїцького району і А. Чоломбитко з колгоспу «40-річчя Жовтня» Сватовського району нагороджені медаллю «За трудову доблесть».

Добре працює робітниця державного лісорозсадника с. Н. Дуванка, Троїцького району, М. Манько.

Свинарка радгоспу «Білолуцький» Ново-Псковського району В. Г. Кулібабіна добилася значного приросту свинини. За хорошу працю дирекція радгоспу неодноразово нагороджувала її цінними подарунками.

Обласний та районні відділи УТОГ приймають заходи по поліпшенню роботи по культурному обслуговуванню глухих, які проживають в сільській місцевості. Багато уваги приділяється покращенню організаційно-масової роботи в первинних організаціях Товариства.

Д. ШЕВЧЕНКО.
Інструктор Луганського обласного відділу УТОГ.

Почесна нагорода

Одна з трьох, нагороджених цим значком, глуха робітниця Таїсія Величко. Вона не тільки перевищує виробничі плани і випускає продукцію відмінної якості, але й постійно допомагає товаришам по роботі.

На честь п'ятидесятиріччя Великого Жовтня Т. Величко взяла підвищені соціалістичні зобов'язання.

Л. ФУРМАНОВА.
Перекладач Чернівецького швейного об'єднання «Трембіта».

Наше ЖИТТЯ

2 стор. 16 серпня 1967 р.

ЗОБОВ'ЯЗАНІ ЖИТТЯМ КОЛЕКТИВУ

Стрімкі ескалатори станції метро виносять вас на поверхню — і перед вами відкривається сувора картина з минулого: на верхівці гранітної кручі — гірська гармата, а праворуч — мур, неприступний, непохитний. Увесь подзобаний кулями та осколками. Посивілий мур, посивілі стінки на високих кручах сивою Славутича. Це — «Арсенал». Уславлений в барикадних революційних та трудових битвах Київський завод ордена Леніна і ордена Трудового Червоного Прапора, підприємство комуністичної праці імені В. І. Леніна.

Хай ці речення трохи патетичні, але саме ними ми хочемо передати пафос, постійний ентузіазм руху вперед, що завжди панує на заводі.

Давайте пройдемо його цехами, територією, побудемо серед людей, відчужено ритм праці, биття тисяч сердець трудового люду.

Від метро до історичної стіни веде зелена вулиця. Вчутеюся в суворо рядки меморіальної дошки... «Робітники-арсенальці першими у Києві виступили із зброєю в руках за владу Рад». На широкій заводській площі квіти, багато-багато їх, і серед них — високий п'єдестал. А з нього великий Ленін таким знайомим жестом запрошує до цехів, до мирної праці. Підходимо до високої чепурної будівлі. Тут цех по виготовленню фотовиробів. Чисті коридори, дільниці. Біля конвеєрів у білих халатах працює молодь. Це вона виготовляє красені-фотокамери «Київ-4», «Київ-4А», «Салют», «Київ-10».

Ось група хлопців. Вони прибули на завод в 1953 році. Сьо-

годні це вже справжні майстри своєї справи, спеціалісти слюсарно-складальних робіт. Сімнадцятирічними хлопцями без життєвого досвіду, без виробничих знань прибули вони в цех. Всі вони глухі. Саме ця обставина примусила на заводі багатьох думати над їх трудовлаштуванням і вихованням, адже однорічне навчання в Крюківській школі ФЗН — то лише перші квапливі кроки в самостійність. Та «Арсенал» має величезний досвід у вихованні

та з дитинства, він виховувався в дитячому будинку. В суворі роки Великої Вітчизняної війни шестирічний хлопчик почепився на військовий ешелон, що проходив через залізничну станцію, де жила його родина. Просто, щоб проїхатись. Помітили його за 30 кілометрів від села, та все ж не змогли відправити до батьків. Якби він умів говорити, або щоб був письменним...

Скільки літ минуло відтоді! І ось в 1964 році, після тривалих і копітких пошуків, рідні за допомогою органів міліції знайшли свого сина! Після того, як Аркадій Кравченко два тижні гостював у своїх рідних, зустрівся з братами та се-

ПРО ТИХ, ХТО ПРАЦЮЄ НА КИЇВСЬКОМУ «АРСЕНАЛІ»

молоді, досвід, побудований на революційних, трудових і бойових традиціях старшого покоління.

Дванадцять юнаків влилися в молодіжний колектив цеху. Переважну більшість з них направили на дільницю майстратів. Сосніна, людини душевної і разом з тим суворої, майстра, який сам уміє виконати будь-яку роботу, але і від підлеглих вимагає працювати вдумливо, наполегливо, самостійно виконувати завдання.

До глухих потрібний був особливий підхід. З одного боку — максимум уваги та турботи, з іншого — щоб ця увага не була гнітючою, підкресленою. Важко було спочатку і майстру, і хлопцям. Характери у всіх різні. Микола Давиденко, Іван Халю, Василь Свіда, Анатолій Павлішин чимало завдали тривожних хвилин і адміністрації цеху, і комсомольській організації, і профспілковій. Та мабуть найбільше завдав клопоту Аркадій Кравченко. Сиро-

Арсенальці — глухі робітники біля заводського обеліска в пам'ять тих, хто загинув у боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини. На фото (зліва направо): В. Свіда, П. Гальченко, А. Павлішин, А. Несправа-Кравченко, В. Масловський, Е. Сливинський, М. Давиденко.

Фото П. ДОВГОДЬКА.

ЗБІЛЬШИМО ВИПУСК НАДПЛАНОВИХ ВИРОБІВ

Бродівське учбово-виробниче підприємство глухих засноване в 1952 році. Виробнича площа його спочатку займала лише 500 квадратних метрів. Нині вона досягає близько 3 тис. метрів. Набагато збільшилась кількість деревообробних верстатів.

Підприємство випускає в основному меблі — шафи для одягу, ліжка дерев'яні, білярди та ще багато іншої продукції культурно-побутового призна-

Кращий бригадир Бродівського УВП по складанню дерев'яних ліжок П. Яцук. Бригада, яку він очолює виконує норми виробітку на 128 процентів.

чення. Продукцію нашого підприємства можна зустріти в різних кутках Радянського Союзу. Вона завжди користується великим попитом у покупців.

Колектив підприємства план першого півріччя 1967 р. виконав по випуску валової продукції на 393 тис. карбованців проти 357 тис. за планом. Завдяки впровадженню у виробництво допоміжних верстатів, роз-

членуванню деяких громіздких операцій, виконання яких потребувало від робітників високої кваліфікації, значно зросла продуктивність праці, яка в свою чергу позитивно вплинула на собівартість продукції.

Понадпланові нагромадження, які складають за півріччя понад 120 тис. карбованців, одержано завдяки економії різних матеріалів, палива, електроенергії, покращенню організації праці, механізації трудовітких процесів виробництва тощо.

Підвищення продуктивності праці особливо сприяє також те, що багато робітників володіють кількома суміжними професіями. Серед них, наприклад, В. Шимигон, який не лише добре володіє професією верстатника по обробці чорнових заготовок, але й справляється з складальними операціями. М. Магола очолює бригаду, яка займається складанням шаф, володіє всіма деревообробними професіями. Таких, як М. Магола, у нас чимало. Багато з них трудяться на нашому підприємстві вже понад десять років, з початку його заснування і переважують свої виробничі завдання. Ці робітники завжди йдуть в авангард колективу, трудяться самовіддано, дружно, вміють організувати людей на виконання завдань.

Багато уваги приділяємо механізації трудовітких процесів. Вже частково механізовано вантажні і розвантажувальні роботи. З минулого року почали працювати напівпоточковим методом. Ці та ряд інших заходів по механізації трудовітких процесів набагато підвищили продуктивність праці на всіх ділянках виробництва.

Хочеться дещо сказати і про недоліки. В нас ще досить так званих зворотних процесів, тоб-

то коли одну й ту ж деталь приходится транспортувати від верстата до верстата не за технологічним процесом, а навпаки, із-за недостатньої кількості верстатів, в зворотньому напрямку, щоб її повністю обробити. Такий вихід із становища, звичайно, гальмує технологію виготовлення тої чи іншої деталі, забирає багато часу на допоміжні малопродуктивні роботи, а значить, в свою чергу, впливає і на кількість випущеної продукції. Недолік цей щодо організації праці ми поступово усуваємо по мірі придбання нових верстатів. Деякі пристосування виготовляємо самі. Значну частку праці і технічної кмітливості в цьомукладають наші раціоналізатори. Так, наприклад, довгий час отвори для шкантів і врублення з'єднувальних петель впопай виконували вручну — розмічали кожне гніздо окремо, а потім вже при допомозі свердла і долота робили отвори для шкантів і врубляли гнізда для петель. Тепер ці, хоча і не досить складні операції, механізують. Таких прикладів в нас багато. Але ще є невикористані резерви, опанування яких найближчим часом принесе виробництву багато користі.

В соціалістичному змаганні підприємств УТОГ в другому кварталі наше УВП відмічене як одне з кращих. В цьому заслуга трудолюбивого колективу. Та це його не заспокоює. Він спрямовує свої зусилля на тому, щоб до 50-річчя Великого Жовтня досягти найвищих техніко-економічних показників, підвищити культуру виробництва, більш удосконалити технологію виготовлення продукції, зекономити пилотеріалів, сировини, з яких додатково можна виготовити виробки.

Ф. СПІВАКОВ.
Начальник виробництва
Бродівського УВП, Львівської області.

Важлива ділянка роботи

За підсумками соціалістичного змагання Львівського, Івано-Франківського й Одеського обласних відділів УТОГ за минулий рік наша Львівська обласна організація мала непогані показники. Однак Центральне правління УТОГ при підведенні підсумків відмітило, що у відділах зроблено ще дуже мало по удосконаленню керівництва рухом за комуністичну працю серед глухих.

Врахувавши це зауваження, обласний відділ на нараді з керівниками низових організацій УТОГ обговорив питання про стан руху за комуністичну працю на учбово-виробничих підприємствах, а також серед глухих, що працюють на підприємствах державної промисловості, в колгоспах і радгоспах. Було виявлено недоліки в організації руху, його керівництві. Мали місце випадки, коли на підприємствах промисловості, в колгоспах і радгоспах глухі не залучалися до руху, а наслідки їх змагання за присвоєння звання ударника комуністичної праці господарські керівники і профспілкові організації підприємств, радгоспів та правління колгоспів не підсумовували і звання своєчасно не присвоювали. Голови деяких районних, міжрайонних і міських відділів УТОГ мало цікавилися тим, як іде змагання.

Зараз рух за комуністичну працю серед глухих Львівщини значно поживався. 248 чоловік, які раніш не приймали участі в русі, влилися до нього. Присвоєно звання ударника комуністичної праці ще 64 глухим і одній бригаді Львівського УВП № 1. Майже всі робітники УВП і держпідприємств, а також 96 колгоспників зараз беруть активну участь в змаганні, а почесне звання вже ма-

Недавно в цеху відбулися збори робітників. На порядку денному зборів стояло лише одне питання: про рекомендацію до вузу за рахунок заводу. Виробничники одностайно вирішили рекомендувати І. Хала в Московське вище технічне училище ім. Баумана. Немає сумніву, що через 5 років Іван Михайлович повернеться на рідний завод кваліфікованим інженером.

Ми розповіли лише окремі епізоди з життя глухих, які працюють на Київському заводі «Арсенал». Всі вони разом з колективом цеху комуністичної праці стоять на ювілейній трудовій вахті на честь 50-річчя Радянської влади.

Н. МАХ.
Працівник заводу «Арсенал».
О. ПЕСТОВ.
Редактор заводської газети «Арсеналець».

ють 523 глухих робітники, 28 колгоспників і 30 чоловік чужих, які працюють на підприємствах системи УТОГ. Звання колективу комуністичної праці мають 18 бригад.

Але говорячи про вжиті керівниками заходи, неможливо не відмітити того великого вкладу в цю справу, який внесли кращі з кращих наших робітників безпосередньо на виробництві. Вони своїм прикладом, товариською порадом, словом і критикою багато допомогли керівникам у справі поліпшення організації руху і залучили до нього своїх товаришів, які раніше не брали участі в русі. Це, наприклад, М. Магола — столяр Бродівського УВП, Ф. Антонова — змінний майстер Львівського УВП № 1, Г. Вдовяк — бригадир бригади мебелювальників Дрогобицького УВП, С. Мурін — робітник складальничі Львівського УВП № 2, Г. Мончак — робітниця Стрийського УВП.

Так правління відділів та керівники УВП Львівської області при підтримці активу напередодні великого свята трудящих — 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції — забезпечили здвиг на найважливішій ділянці роботи. Це буде ще одним нашим дарунком Жовтню.

О. ШАЛОВ.
Інструктор по оргмасовій роботі Львівського обласного відділу УТОГ, член ради кореспондентського пункту газети «Наше життя».

Наше ЖИТТЯ

16 серпня 1967 р. 3 стор.

В РОВНО відбулись республіканські змагання з легкої атлетики. Сюди з'їхались глухі спортсмени України, щоб на стадіоні «Колосник» показати свої досягнення і спортивну майстерність.

Першими почали змагатися жінки. На стометрівці між ними розгорнулася вперта і напружена боротьба за право вийти у фінал. З цієї боротьби переможцем вийшла представниця Києва В. Савченко.

Перший рекорд поставила Марія Краснокутська із Запоріжжя. Метнувши списа на 32 м 96 см, вона побил рекорд харків'янки М. Маньшиної (29 м 03 см), встановлений тою в 1962 році.

Ліда Бігунова із Житомира поліпшила свій же торішній рекорд (2,19,9) з бігу на 800 метрів — і знову вона рекордсменка УТОГ — 2,18,1.

Вище за всіх стрибнула майстер спорту киянка Т. Смирнова — 160 см, поліпшивши на 5 см свій же рекорд, встановлений торік.

Міжнародний майстер спорту з легкої атлетики В. Скоморохов покращив свій торішній рекорд УТОГ з бігу на 200 м на 0,2 секунди. Зараз він входить до складу збірної команди Радянського Союзу.

Рекордсменом УТОГ з спортивної ходьби на 10 км став луганчанин В. Мельник, покращивши свій торішній рекорд на 1,16,2 секунди. Його час — 49,03,4.

Рекордсменка УТОГ з бігу на 800 м Л. БІГУНОВА (Житомир).

СПОРТИВНИЙ тиждень

В таких видах спорту, як бар'єрний біг на 80 і 110 м, потрійний стрибок, стрибок з жердиною, спортивна ходьба на 10 км і метання списа в положенні змагань з легкої атлетики передбачено, що кількість завоюваних очок подвоюється. Але, незважаючи на це, виступи спортсменів у вищезгаданих видах спорту залишають бажати кращого.

Заліки по всіх видах змагань з легкої атлетики проводились не нижче результатів третього розряду.

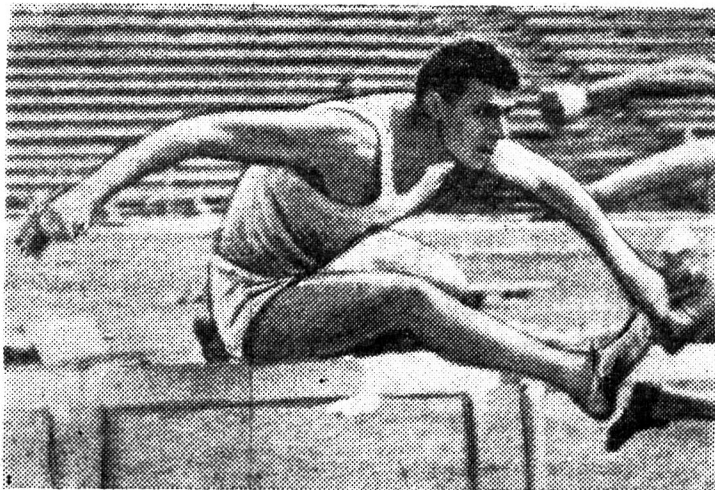
В перший день змагань вперше вийшли спортсмени Львова, а на другий день їм довелося поступитися першістю легкоатлетам із Луганська, котрі не здавали своїх позицій до кінця змагань. Тому справедливо команді Луганська присуджено перше місце і вручено перехідний кубок Центрального правління УТОГ. На другому місці легкоатлети Львова, на третьому — Києва.

Наводимо технічні результати переможців республіканських змагань з легкої атлетики.

Рекордсменка УТОГ з стрибків у висоту Т. СМІРНОВА (Київ).

Легка атлетика фінішувала НА РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ ЗМАГАННЯХ

Рекордсмен УТОГ з бігу на 200 м і чемпіон УТОГ 1967 року з бар'єрного бігу на 110 м В. СКОМОРОХОВ (Луганськ).

Рекордсмен УТОГ з спортивної ходьби на 10 км В. МЕЛЬНИК (Луганськ).

Технічні результати змагань

ЧОЛОВІКИ

1. Біг 100 м А. П'яніга — 11,6 (Полтава) 11,3
2. » 200 м В. Скоморохов — 22,8 (Луганськ)
3. » 400 м А. Бахтєв — 54,1 (Харків)
4. » 800 м А. Белофанов — 2,02,8 (Луганськ)
5. » 1500 м А. Белофанов — 4,12,4 (Луганськ)
6. » 5000 м А. Белофанов — 16,03,9 (Луганськ)
7. » 3/6 110 м В. Скоморохов — 14,9 (Луганськ)
8. Спортивна ходьба 10 км В. Мельник — 49,03,4 (Луганськ)
9. Стрибки у висоту М. Булавін — 170 см (Запоріжжя)
10. Стрибки у довжину — М. Булавін 6 м 19 см (Запоріжжя)
11. Потрійний стрибок М. Булавін — 12 м 40 см (Запоріжжя)
12. Стрибок з жердиною М. Калмиков — 2 м 80 см (Київ) 2,16
13. Штовхання ядра П. Мосцевий — 13 м 12 см (Луганськ)
14. Метання диска П. Мосцевий — 38 м 10 см (Луганськ)
15. Метання списа І. Оснік — 48 м 10 см (Львів)
16. Естафета 4×100 м збірна Києва — 47,5

ЖІНКИ

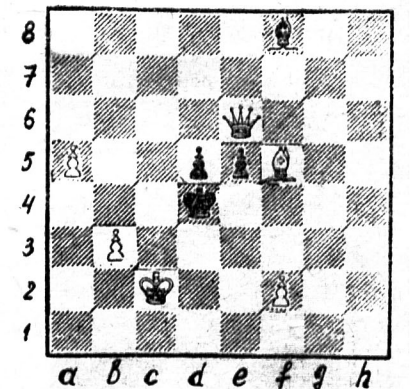
1. Біг 100 м В. Савченко — 13,4 (Київ)
2. » 200 м І. Перова — 27,7 (Одеса)
3. » 400 м Л. Бігунова — 100,01 (Житомир) 1,00-1
4. » 800 м Л. Бігунова — 2,18,1 (Житомир)
5. Бар'єрний біг 80 м Е. Штурма — 13,7 (Ровно) 14,0
6. Стрибки у висоту Т. Смирнова — 160 см (Київ)
7. Стрибки у довжину В. Роженко — 4 м 43 см (Київ)
8. Штовхання ядра Ф. Антонова — 11 м 58 см (Львів) 11,40
9. Метання диска Ф. Антонова — 37 м 24 см (Львів)
10. Метання списа М. Краснокутська — 32,96 (Запоріжжя)
11. Естафета 4×100 м збірна Києва — 54,8

Рекордсменка УТОГ з метання списа М. КРАСНОКУТСЬКА (Запоріжжя).
Фото І. Щербанюка.

З найближчого номера газети читачі дізнаються про життя глухого шахіста-самородка Бориса Верлінського.

Існує справжня насолода у боротьбі з важкою шаховою позицією, у скоренні труднощів у її розв'язанні. Бажаємо читачам відчувати це, і наш відділ закінчуємо оригінальним завданням № 1.

Мат за два ходи.

Прізвища читачів, які першими надішлють вірні відповіді, будуть надруковані.

Редактор В. ПІТЕНКО.

Наша адреса:

м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. Е-7-38-43
«Наша життя» — орган Центрального правління Українського общества глухих

БФ 18423 15. VIII. 1967 р.

Київ, друк. УВП-3,
зам. 575—3000.

ВИХОВАННЯ НА РЕВОЛЮЦІЙНИХ ТРАДИЦІЯХ

Працівники Житомирського будинку культури глухих, ідучи назустріч знаменній даті в житті радянського народу — 50-річчю Великого Жовтня, поклали в основу своєї роботи виховання трудящих на славних революційних, трудових і бойових традиціях нашого народу.

На протязі двох років у нас ведеться цикл бесід, мімічних чоток та переказів під рубрикою «Ніщо не забуто і ніхто не забутий» — про полководців громадянської війни М. Фрунзе, В. Чапаєва, М. Щорса, Г. Котовського.

Славному ювілею присвячений тематичний вечір «Билинники речистые ведут рассказ», який пройшов з великим успіхом. Епіграфом до цього вечора були рядки:

Мы знали, что кровью моря
прольются,
Но верили: все равно
Ничем нельзя убить Революцию,
Историю остановит не дано.
Цей вечір — своєрідний монтаж, мультимедійно оформлений і зроблений на високому ідейному рівні.

Із спогадами про буремні роки громадянської війни виступив будиновець Є. Матушевський, який разом з командиром — безстрашним Олексієм Дундичем брав участь у бойових рейдах легендарної Кінної армії.

Програма вечора переносить глядачів з далеких полум'яних років революції в гуркіт ново-

будов перших п'ятирічок, у важкі героїчні роки боротьби радянського народу проти фашистських загарбників і, нарешті, в сучасність — переддень славного 50-річчя Великого Жовтня.

Проводився в Будинку культури і усний альманах «Пролетарі всіх країн — єднайтеся», присвячений основоположнику наукового комунізму Карлу Марксу, читацька конференція по книзі Воскресенської «Сердце матери», присвячена дитячим та юнацьким рокам В. І. Леніна.

З метою ознайомити глухих з героїчними днями громадянської та Вітчизняної воєн, з героями, які віддали життя за Радянську владу, Будинку куль-

тури організував декілька екскурсій до Музею бойової слави ім. М. Щорса.

Бібліотека Будинку культури періодично оформлює книжкові виставки: «Під прапором Жовтня», «Революція та культура», «Вічно живий в пам'яті народній», «Дорогою батьків».

Знаменна дата знайшла своє відображення і в репертуарі художньої самодіяльності Будинку культури. Драматичний колектив підготував п'єсу Синельникова «Зорі назустріч», одноактну п'єсу Рижова «Зустріч з минулим», поетичні твори — «Мы кузнецы», «Хотят ли русские войны».

О. ТВЕРСЬКА.

Директор Житомирського будинку культури.

ЛІТНІЙ ВІДПОЧИНОК ТРУДЯЩИХ

Багато хороших відгуків залишили відпочиваючі пушечного будинку відпочинку «Сосновий бір», що під Києвом, які приїздили туди з різних куточків Радянського Союзу.

Красива природа, хороші кліматичні та побутові умови, добре обслуговування — все це сприяє чудовому відпочинку трудящих.

У цьому році тисячі глухих робітників, колгоспників та службовців відпочивали в бу-

динках відпочинку та санаторіях, їздили по туристських путівках.

Центральне правління УТОГ приділяє велику увагу оздоровленню членів Товариства. В 1968 році трудящі зможуть відпочити в будинках відпочинку та санаторіях, поїздити по туристських путівках. Окрім цього буде організовано базу відпочинку на Дніпрі, на якій відпочиватиме багато трудящих.

Щоб якнайкраще організувати оздоровчу кампанію в 1968

році, членам Товариства необхідно своєчасно подати заяви в обласні відділи УТОГ на придбання путівок в будинки відпочинку, санаторії та інші заклади.

Обласним, міжрайонним відділам і керівникам УВП слід допомогти оздоровленню членів Товариства в 1968 році — своєчасно, не пізніше 20 вересня 1967 року, подати зведені заявки в ЦП УТОГ. Згідно з листом ЦП УТОГ від 20 липня 1967 року № 866 треба надати можливість оздоровлення всім бажаним членам УТОГ, особливо в селах.

І. КОВНЕРОВ.

Інструктор організаційного відділу ЦП УТОГ.